

Heiðursmerki og orður 1944 - 1966

Bjarni Benediktsson – Heiðursmerki – Hin íslenska fálkaorða – Riddarakross – Srórkross – Noregur –
Finnland – Svíþjóð

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmálamaðurinn
Askja 2-44, Örk 3

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

LEIÐBEININGAR

UM HVERNIG BERÄ SKULI HEIÐURSMERKI

HEIÐURSMERKI eru að jafnaði ekki borin nema er menn klæðast hátíðabúnningi (kjólfótum, hátiðacinkennisbúningi eða hempu).

I. Íslenzk heiðursmerki.

A. *Riddarakross fálkaorðunnar og önnur opinber heiðursmerki* skal bera á brjóstunum vinstra megin (í hnappagati á kjóljakka eða á móts við það). Séu merkin fleiri en eitt, skal bera þau samhliða, raðað frá hægri til vinstri í þessari röð: riddarakross fálkaorðunnar, alþingishátiðarpeningur (1930), lýðveldishátiðarpeningur (1944), heiðurspeningur til minningar um Svein Björnsson forseta, afreksmerki hins íslenzka lýðveldis, heiðursmerki Rauðakross Íslands.

Dæmi: Hafi maður verið sæmdur alþingishátiðarpeningi, riddarakrossi og heiðurspeningi Sveins Björnssonar, er röðin — frá hægri til vinstri — þessi: riddarakross, alþingishátiðarpeningur, heiðurspeningur Sveins Björnssonar.

Það er aldrei ótilhlýðilegt að bera heiðursmerki í fullri stærð, en ekkert er því til fyrirstöðu að bera smámerki (miniature) við all-flest tækifæri, sjá síðar.

B. *Stórriddarakross* skal bera á bandi um hálsinn, þétt undir hnút hálsbindis.

C. *Stjórnustórriddara* skal bera á brjósti vinstra megin, nálægt hjartastað.

D. *Stórkross*. Stórkrossriddarar bera krossinn á hægri mjöðm i bandi um vinstri öxl, en stórkrossstjórnú á brjóstunum vinstra megin, sbr. C. Stórkrossbandið er borið undir kjóljakka, en yfir vesti. Embættismenn kirkjunnar og vigðir kennrarar í guðfræðideild háskólaans bera krossinn, þegar þeir eru í hempu, i bandi um hálsinn.

II. Erlend heiðursmerki.

Um burð erlendra heiðursmerkja vísast til reglna þeirra, sem um þau heiðursmerki eru settar. Venjulega gilda svipaðar reglur og greinir hér á undan um íslenzk heiðursmerki; svara þá stigin kommandör og kommandör i. stigs til stórriddara og stórriddara með stjórnú fálkaorðunnar.

Erlend heiðursmerki skal yfirleitt bera á eftir íslenzkum heiðursmerkjum. Skulu i því sambandi til glöggunar settar fram eftirfarandi leiðbeiningar:

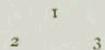
- Maður sem sæmdur er íslenzkum heiðursmerkjum skv. I. A., hér á undan, og erlendum riddarakrossi (hvort heldur 1. eða 2. stigs), skal bera erlenda merkið til vinstri við hin íslenzku. Um röðun erlendra heiðursmerkja innbyrðis, sjá staflið e) hér á eftir.
- Stórriddarakross fálkaorðunnar skal bera yfir erlendum kommandörkrossi, þannig að íslenzka bandið þeki að mestu útlenda

bandið og íslenzki krossinn sé til hægri við þann útlenda.

EKKI ÞYKIR HEPPILEGT AÐ BERÄ I SENN FLEIRI EN TVÖ HEIÐURSMERKI UM HÁLSINN.

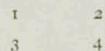
- c) Stjörnu erlends kommandörkross skal bera á brjósti fyrir neðan stjörnu íslenzks stórriddara. Ef um er að ræða fleiri stjörnur útlendar, skal bera þær fyrir neðan eða til vinstri við þær íslenzku eins og nú skal greina:

Íslenzka stjörnu og tvær erlendar skal bera þannig:

(táknað i íslenzku stjörnuna).

Íslenzka stjörnu og þrjár útlendar þannig:

- d) Sams konar reglur eiga við um stórkross-stjörnu og greinir í c) hér á undan. Athygli skal vakin á, að erlenda stórkross-stjörnu skal bera fyrir neðan (eða til vinstri við) stjörnu stórriddara fálkaorðunnar. Athuga þarf sérstaklega hvaða reglur gilda um stórkrossbönd erlendra heiðursmerkja, hvort þau skulu borin um hægri eða vinstri öxl (oftast skal bera þau um hægri öxl). Aldrei er boríð nema eitt stórkrossband.

- e) Erlendum heiðursmerkjum er raðað þannig, að æðri stigum er raðað fyrst, en síðan lægri, innan sömu stiga, eftir stafrófsröð ríkjanna á frönsku. Á Norðurlöndum er norrænum orðum iðulega raðað eftir aldri heiðursmerkja á undan öðrum heiðursmerkjum erlendum, og er röðin þá þessi: danskar, sánskar, norskar og finnskar.
Dæmi: Hafi maður verið sæmdur norscum heiðurspeningi, sánskum riddara-

krossi (2. stigs), frönskum og dönskum riddarakrossum 1. stigs, er röðin þessi: danskt, franskt, sánskt, norskt.

Ef maður er boðinn í erlent sendiráð, þykir hlýða að bera heiðursmerki þess ríkis á undan öðrum heiðursmerkjum útlendum. Við heimboð til sendiherra Svíu, þar sem gert væri ráð fyrir heiðursmerkjum, mundi t. d. sá, sem sæmdur er stórriddarakrossi fálkaorðunnar með stjörnu, stórkrossum. Dannebrogssorðunnar og sánsku Vasaorðunnar, auk annarra riddarakrossa eða heiðurspeninga, bera heiðursmerkin þannig: Stórriddarabandið íslenzka um hálsinn, sánska stórkrossbandið, íslenzku stórriddarastiðrnuna, fyrir ofan sánsku og dönsku stórkrossstjörnurnar, — enn fremur smámerki í þeiri röð er greinir í fyrrí málsgrein þessa stafliðs.

Þótt aðalreglan sé sú, að erlend heiðursmerki séu borin á eftir íslenzkum, getur forseti Íslands ákvæðið, þegar sérstaklega stendur á, að heiðursmerki ákvæðins ríkis séu borin á undan íslenzkum. Einnig geta Íslendingar erlendis boríð stórkrossband þess lands, frekar en íslenzkt, er þjóðhöfdingi landsins er viðstaddir, eða fulltrúar Íslands erlendis mæta þar í boði opinberra aðila. Íslenzk stjarna mundi þó borin ofar erlendri stjörnu við öll tækifæri, nema forseti Íslands ákvæði annað.

III. Smámerki (miniature) eða full stærð heiðursmerkja.

Eins og áður segir er alltaf tilhlýðilegt að bera orður og heiðursmerki í fullri stærð, en oft er þó nægilegt að bera smámerki.

Við sum tækifæri, t. d. embættistöku forseta Íslands, heimsókn erlends þjóðhöfdingja,

eða þegar þess er sérstaklega getið, skal bera heiðursmerki í fullri stærð. Þó er í þessu sambandi rétt að geta þess, að ef maður ber merki stórriddara eða stórkross fálkaorðunnar — eða tilsvarandi erlend heiðursmerki — er nægilegt að bera jafnframt smámerki annarra heiðursmerkja.

Við önnur tækifæri er venjulega ekkert því til fyrirstöðu að bera smámerki, og er

þá ekki nauðsynlegt fyrir þá, sem sæmdir eru stórriddarakrossi (kommandör) með stjörnu eða stórkrossi, að bera krossinn í bandi um háls eða öxl, heldur nægir að bera stjörnu á brjósti. Sé forseti Íslands viðstaddir, þykir þó hlýða að bera band þessara orðustiga um háls eða öxl.

EKKI ER VIÐEIGANDI AÐ BERÄ SMÁMERKI VIÐ HÁTIÐAEINKENNISBÚNING EÐA HEMPU.

Reykjavík, 20. nóvember 1954.

Orðuritari.

FORSÆTISRÁÐHERRANN

Reykjavík,

10. október 1944.

•/• Hér með er yður, herra alþingismaður, sent skjal
um að þér séuð sæmdur heiðursmerki vegna endurreisnar lýð-
veldisins, sbr. forsetabréf frá 8. júlí s.l. En sjálft heið-
ursmerkið verður sent síðar, því að sérstakar ástæður valda
því, að það er enn eigi fullgert.

F. h. r.

e. u.

Bjarni Benediktsson

Forseti Íslands gjörir kunnugt:

Að ig hof samkvæmt forsetabréfi, útgofnu
i dag, og tillögu ríkisstjórnarinnar, semt

herran Bjarna Benediktsson,
alþingismann Reykjavíkur,
heitarsmerki vegna endurreisnar lýðveldisins.

Gjört á Þingvöllum, 8. júlí 1944.

*Herr Bjarni
Benediktsson*

Bjarni Benediktsson

Forsæfi Íslands

gjörir kunnugt:

Eg hef i dag sæmt

herra borgarstjóra Bjarna

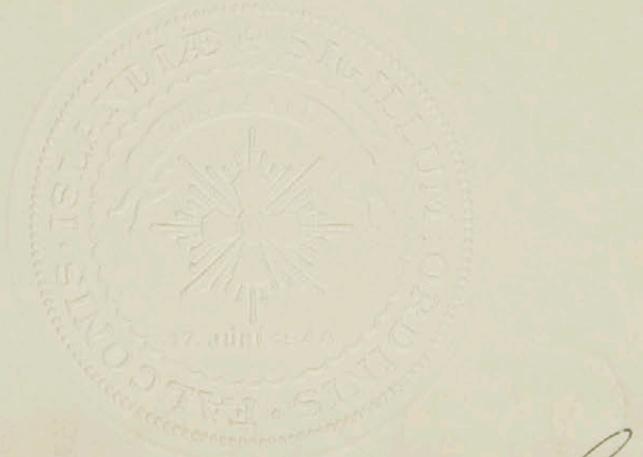
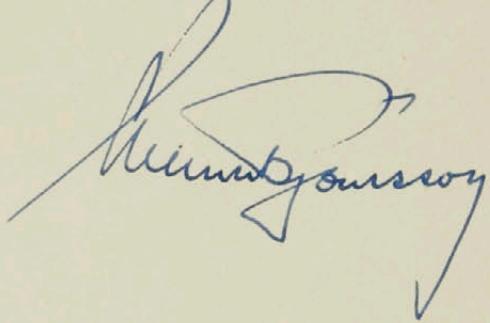
Benediktsson riddara -

krossi

hinnar íslenzku fálkaordú

Gjört i Reykjavík

18. ágúst 1946.

Maanias fótavon.

Hugmírsmál.

Gunnlaugur fótavon

Sigurður Halleinsson

Riaðs. leys.

Viðurkenning á móttöku heiðursmerkis.

Hér með viðurkenni ég að hafa móttekið
hinnar íslenzku fálkaorðu, sem ég var sæmdur þann

stílverð

1. des.

1953.

Ég hef kynnt mér ákvæði 12. gr. forsetabréfs nr. 42 frá 1944, um hina íslenzku fálkaorðu, sem fjallar um, hvenær skila beri heiðursmerkinu aftur. Mun ég gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess, að ákvæðum greinarinnar verði framfylgt. Einnig hef ég kynnt mér ákvæði 13. gr. sama forsetabréfs.

Nafn	Staða	Heimilisfang
Onnur heiðursmerki		

þann 19

Undirskrift.

Til orðuritara,
Reykjavík.

FORSETABRÉF

UM HINA ÍSLENZKU FÁLKAORÐU

NR. 42 11. JÚLÍ 1944

OG

FORSETABRÉF

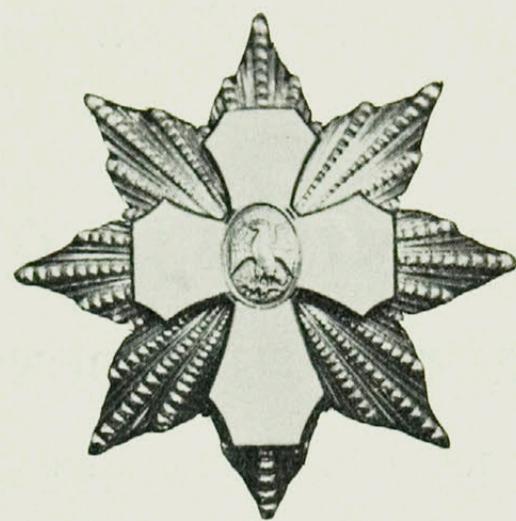
UM STARFSHÁTTU ORÐUNEFNDAR

NR. 114 31. DESEMBER 1945

Band stórkrossriddara.

Stórkrossstjarnan.

Stórriddarakrossinn og hluti úr keðju stórmeistarans.

Forsetabréf um hina íslenzku fálkaorðu.

1. gr. — Orðunni má sæma þá menn, innlenda og erlenda, og þær konur, sem óðrum fremur hafa efti hag og heiður fósturjarðarinnar eða unnið afrek i þágu mannkynsins.

2. gr. — Forseti Íslands er stórmestari orðunnar.

3. gr. — Nefnd 5 manna ræður málefnum orðunnar. — Eftir tillögu forsetisráðherra kveður forseti Íslands 4 menn, sem sæmdir eru og bera heiðursmerki orðunnar, til setu í nefndinni til 6 ára í senn, og tilnefnir formann nefndarinnar svo og einn mann til vara til þriggja ára í senn. Úr nefndinni ganga 3. hvert ár 2 aðalmannar, en í fyrsta sinn eftir hlutkesti. Þá, er úr ganga, má kveðja til setu í nefndinni á ný. Ráðherra má ekki eiga sæti í nefndinni. Kitari forseta Íslands er orðuritari og skipar fimmtra sætið í nefndinni. Nefndarstarfið er heiðursstarf án launa, og setur nefndin sér sjálf starfsreglur, sem hún leggur fyrir forseta til staðfestingar.

4. gr. — Orðunefndin gerir tillögur til stórmestartans um veiting orðunnar. — Við hátiðleg tækifæri getur stórmestari þó, er honum þykir hlýða, veitt orðuna án tillagna orðunefndar.¹⁾ — Þegar íslenzkur ríkisborgari er sæmdur orðunni, skal ávallt skýrt opinberlega frá því, hverjir sérstakir verðleikar hafi gert hann verðan sæmdarinnar.

5. gr. — Stig orðunnar eru þessi: — Stórkrossriddari. — Stórriddari með stjórn. — Stórriddari. — Riddari.

6. gr. — Við hátiðleg tækifæri ber stórmestartinn, auk stórkrossstjörnunnar, merkið í gullinni keðju um hálsinn. Keðjan liðast í blásteinda skildi með silfrum fálka og skjaldamerki líðveldisins í litum þess, til skiptis. — Keðjan ásamt stórkrossstjörnunni er jafnframt æðsta stig orðunnar, og ber stórmestari það eинn íslenzkra manna. Stórmestari getur sæmt þjóðhófingja annarra ríkja þessu stigi orðunnar.²⁾

7. gr. — Sameiginlegt merki orðunnar er gullrenndur, inn-skorinn, hvítsteindur kross og álmuhornin stýrð af innávið. Framan á krossinum miðjum er gullrenndur, blásteindur skjöldur og á honum silfurfálki, er lyftir vængjum til flugs. Aftan á krossinum miðjum er blásteind, sporóskjulögud, gullrennd rönd, og á hana letrað með gullnum stöfum: Seytjándi júní 1944. — Krossar stórkrossriddara og stórriddara eru jafn-stórir. Riddarakrossar minni. — Band orðunnar er heiðblátt, en jáðrar hvitir með hárauðri rönd; band stórkrossriddara er breiðast, en riddara mjóst. — Stórkrossriddarar bera krossinn á hægri mjöðm í bandinu um vinstri öxl. Stórriddarar

1) 2. mgr. 4. gr., sbr. forsetabréf 31. desember 1945, nr. 115, um breyting á forsetabréfi frá 11. júlí 1944.

2) 3. mgr. 6. gr., sbr. forsetabréf nr. 103 29. nóvember 1949, um breyting á forsetabréfi frá 11. júlí 1944.

bera hann í bandinu um hálsinn, en riddarar á brjóstinu vinstra megin. — Stórkrossriddarar bera enn fremur á brjóstinu, vinstra megin áthyrnda silfurstjörnu með krossmerkinu á. — Embættismenn kirkjunnar og vigðir kennarar i guðfræðideild háskólangs, sem eru stórkrossriddarar, bera krossinn, þegar þeir eru í embættisbúningi kirkjunnar, í bandi um hálsinn. — Stjarna stórriddara er áthyrnd silfurstjarna og á henni miðri blásteindi silfurkjöldurinn með silfurfálkanum, og bera þeir hana á brjóstinu vinstra megin. — Öll merki orðunnar og bönd skulu gerð samkvæmt teikningum, sem stórmestistarinn hefur samþykkt.

8. gr. — Formaður orðunefndar ber, stöðu sinnar vegna, hægra megin á brjóstinu stórkrossstjörnuna.

9. gr. — Stórmestarin skrifar undir útnefningarábréfið, og allir nefndarmenn rita einngi á það nafn sitt.

10. gr. — Innsigli orðunnar er stórkrossstjarnan og áletrun: Sigillum ordinis falconis Islandie. Á bandi fyrir ofan stjörnuna standa einkunnarorð Jóns Sigurðssonar: Eigi vikja. Fyrir neðan stjörnuna: 17. júní 1944.

11. gr. — Stórmestari getur, að ráði orðunefndar, svipt mann, sem hlotið hefur orðuna, en síðar gerist sekur um misferli, rétti til að bera hana.

12. gr. — Við andlát þess, er orðunni hefur verið sæmdur, ber tafarlaust að skla aftur til orðuritara orðunni eða orðunum. Í útlöndum má fá fóstum sendimónnum og ræðimónnum orðurnar til frekari fyrigrreiðslu. Stórkrossriddara ber við útnefningu að skila stórriddarastjörnunni, hafi hann verið sæmdur henni áður, svo og stórriddara riddarakrossinum, hafi hann haft hann áður.

13. gr. — Íslenzkur ríkisborgari, sem sæmdur er orðunni, skal við útnefningu og aftur ef honum hlottast æðra stig orðunnar, senda orðuritara stutta æviskýrslu sina. Að mannum látnum afhendir orðuritari skýrsluna Þjóðskjalasafnini til geymslu.

14. gr. — Þegar erlendur ríkisborgari er sæmdur stórriddarakrossi fálkaorðunnar með stjórn, skal, eftir atvikum hverju sinni, afhenda honum stjörnuna og krossinn eða einungis stjörnuna. — Erlendur ríkisborgari, er hlotið hefur stórriddarakross, skal að jafnaði skila honum aftur, verði hann sæmdur stjörnu stórriddara.¹⁾ — Ákvæði þessi gilda gagnvart borgurum ríkja, er búa við svipaðar reglur.

15. gr. — Allur kostnaður orðunnar greiðist úr ríkissjóði.

1) 14. gr., sbr. forsetabréf nr. 5 23. janúar 1948, um breyting á forsetabréfi frá 11. júlí 1944.

Forsetabréf um starfsháttu orðunefndar.

I. KAFLI Veiting orðunnar.

1. gr. — Stórmestari hinnar íslenzku fálkaorðu særir innlenda menn og erlenda heiðursmerkinu samkvæmt tillögu orðunefndar. Við hátiðleg tækifæri getur stórmestari þó, er honum þykir hlýða, veitt orðuna án tillagna nefndarinnar.

2. gr. — Nefndarmaður hver getur boríð fram tillögu á fundi um veiting orðunnar. Samþykki a. m. k. fjögurra nefndarmanna þarf til þess að tillaga um orðuveiting verði borin upp fyrir stórmestara. — Geti nefndarmaður eigi fjallað um mál sakir fjarvista eða annarra ástæðna, skal varamaður til kvaddur.

3. gr. — Heimilt er nefndinni að bera upp fyrir stórmestara tillögur um orðuveitingar, án þess að málid hafi verið tekið til meðferðar á fundi, enda hafi orðuritari að boði formanns aflað tillöggunni samþykki nefndarmanna, sbr. 2. gr. — Staðfesta skal slikar tillögur á næsta nefndarfundi. — Berist nefnd-

inni tillaga um orðuveitingar, skal orðuritari afla þeirrar vitnesku í málunum, er nefndarmenn telja nauðsynlega til þess að tillagan hljóti afgreiðslu.

4. gr. — Stórmestari getur veitt allt að ~~tuttugu~~ Íslendingum fálkaorðuna ár hvert samkvæmt tillögum orðunefndar. Skulu orðuveitingar aðallega fram fara á nýársdag og 17. júní. Þó má eigi veita fleiri en sjö heiðursmerki hvorn daginn, en hin þegar henta þykir, eitt eða fleiri í senn. Til orðuveitinga telst þegar þeir, er hlotið hafa heiðursmerkið áður, fá æðra stig þess. — Þótt orðuveitingar til Íslendinga samkvæmt tillögum orðunefndar séu hér takmarkaðar við ~~tuttugu~~ á ári, er eigi með því skertur réttur stórmestara til orðuveitinga samkvæmt 2. mgr. 1. gr. hér að framan.

5. gr. — Um allar orðuveitingar til erlendra ríkisborgara ber að leita umsagnar utanríkisráðherra Íslands. Tekur þetta ákvæði einnig til þeirra orðuveitinga, er stórmestari fram-

kvæmir án atbeina orðunefndar, sbr. 2. mgr. 1. gr. hér að framan.

6. gr. — Sá, sem sæmdur er fálkaorðunni i fyrsta sinn, skal að jafnaði hljóta lægsta stig hennar. Þó má frá þessu víkja, ef sérstakar ástæður mæla með því. — Ef þjóðhöfðingjum eða forsætisráðherrum er veitt fálkaorðan, skulu þeir jafnan hljóta aðsta stig hennar — stórkrossinn. — Sé orðan veitt Íslendingum, sem hlotið hafa erlend heiðursmerki, skal eigi að jafnaði tak til lit til þess, þótt hið erlenda orðustig sé hærra en það stig fálkaorðunnar, er veita á. — Ef orðan er veitt erlendum mönnum, sem bera heiðursmerki heimalanda sins, skal sáma þá samsvarandi stigi fálkaorðunnar. — Þegar stig hinnar erlendu orðu eru fleiri en fjögur, samsvarar stórkrossstigi aðeins hæsta stiginu, en stig stórriddara með stjörnu því næst hæsta. Séu stigin fleiri en tju, samsvarar stórriddarakross með stjörnu tveimur hinum næst hæstu, en stigin þar fyrir neðan skiptast sem næst að jöfnu, og samsvarar stig stórriddara aðri stigunum, en stig riddara hinum lægri.

7. gr. — Eigi má veita þeim, er sæmdur hefur verið fálkaorðunni, aðra stig hennar en hið næsta fyrir ofan það, er hann áður hlaut. Riddara má því eigi sáma aðra stigi en stórriddarakrossi o. s. frv. — Þrjú ár skulu liða hið skemmta frá því að sá, er hlotið hefur riddarakross, hlýtur stórriddarakross. Stórriddara má eigi sáma stjörnu fyrr en að liðnum sex árum frá því að hann hlaut stórriddarakrossinn, og stórriddara með stjörnu má eigi sáma stórkrossi fyrr en að liðnum tólf árum frá því að hann hlaut stjörnu. — Stórmistari getur þó vikið frá þessu, ef honum þykir hlýða, sbr. 1. gr.

II. KAFLI

Afhending heiðursmerkja og birting orðuveitinga.

8. gr. — Stórmistari afhendir sjálfur stórkross, ef því verður við komið. Formaður orðunefndar afhendir að jafnaði önnur stig orðunnar, en varaformaður eða orðuritari, ef formaður er forfallaður. Þó má haga afhendingunni á annan hátt

eftir samkomulagi nefndarmanna. — Afhending heiðursmerkja til manna, sem búsettir eru erlendis, skal falin sendisveitum Íslands. Innanlands, þar sem hvorki formaður né aðrir nefndarmenn geta annað afhendinguna, skal hún falin hlutaðeigandi löggreglustjóra. Þó er heimilt að gera um þetta aðrar ráðstafanir. — Ef stórmistari æskir, afhendir hann sjálfur heiðursmerkin, hvaða stigs sem þau eru.

9. gr. — Frá orðuveitingum skal skýra í Lögþingablaði og Stjórnartíðindum. Einnig skal senda rikisúvarpinu og dagblöðnum fregnir um þær, þegar heiðursmerkin hafa borizt við takendum.

III. KAFLI

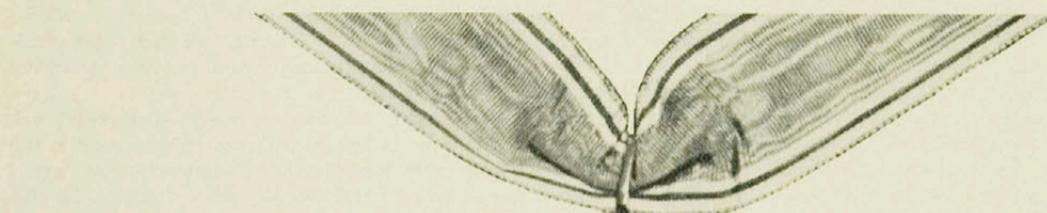
Fundahöld o. fl.

10. gr. — Orðunefnd heldur fundi, er þurfa þykir. Formaður nefndarinnar stýrir þeim, en varaformaður í forföllum hans. Sá, er lengst hefur átt sæti í orðunefnd, er sjálfkjörinn varaformaður. — Um áramót hver skal orðuritari leggja fram ársreikning orðunnar og skýrslu um birgðir heiðursmerkja. Þegar nefndarmenn hafa athugað reikninginn og samþykkt, skal orðuritari senda hann sjármálaráðuneytinu til endurskoðunar, ásamt fylgiskjólum, en forsætisráðuneytinu skal senda samrit reikningsins. — Orðuritari veitir viðtökum öllum tillögum um orðuveitingar, sér um að þær komi undir atkvæði nefndarmanna og leggur tillögur nefndarinnar fyrir stórmistara. — Orðuritari varðveitir heiðursmerki orðunnar, innsigli hennar, bækur og skjöl. Orðuritari annast fundarboðanir að fyrirlagi formanns.

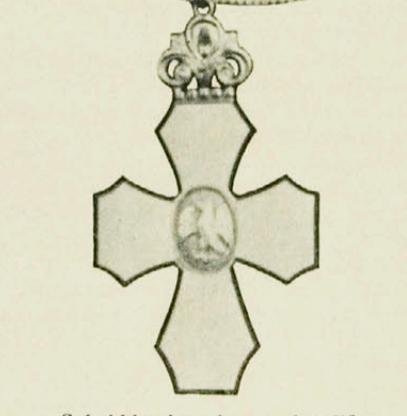
IV. KAFLI

Samkomur orðubræðra.

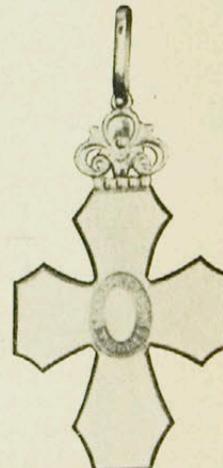
11. gr. — Orðunefnd getur, í samráði við stórmistara, kvatt orðubræður saman við hátiðleg taekifaði eða þegar merkilegt mál, sem orðubræður varðar, er á döfinni. — Ef henta þykir, setur stórmistari slikum fundum eða samkomum reglur, í samráði við orðunefnd.

Riddarakrossinn.

Stórriddarastjarnan.

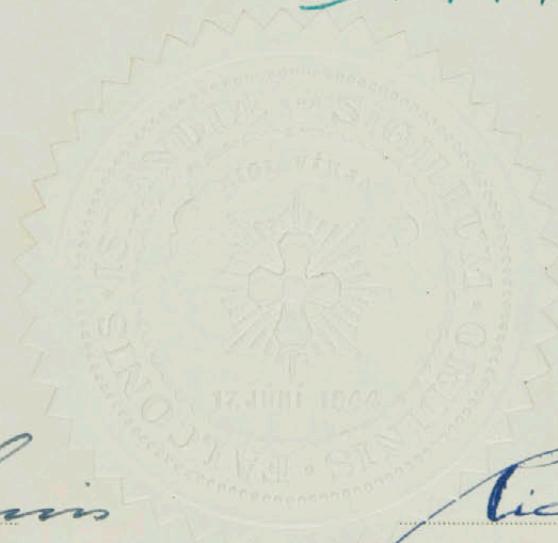
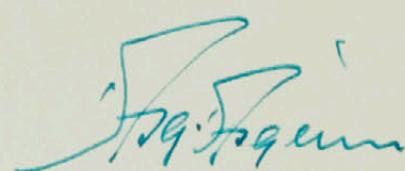

Stórriddarakrossinn að aftan.

Forseti Íslands gjörir kunnugt:

Ég hef i dag sæmt
dómasmálaráðherra Bjaðni Benediktsson,
fyrirv. utanríkisráðherra,
stórkrossi hinnar íslenzku fálkaordú

Gjört í Reykjavík, 1. desember 1953.

Bjarni Benediktsson

Richard Wors

Steindís Guðrún Þórsson

Sonntagsdagur

Gin G. María Ólafsson

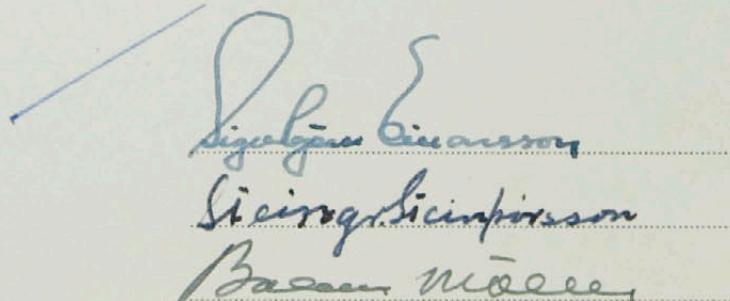
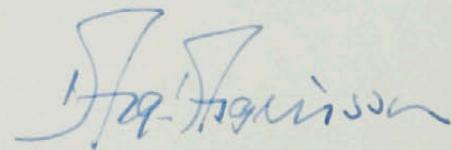
FORSETI ÍSLANDS

GJÖRIR KUNNUGT:
ÉG HEF Í DAG SÆMT

DÓMS- OG KIRKJUMÁLARÁÐHERRA
BJARNA BENEDIKTSSON

HEIÐURSPENINGI TIL MINNINGAR UM VÍGSLU
SKÁLHOLTSKIRKJU OG AFHENDINGU
SKÁLHOLTSSTAÐAR TIL ÞJÓÐKIRKJUNNAR 1963

GJÖRT Í REYKJAVÍK, 21. JÚLÍ 1963

Sigurður Ólafsson
Sigurður Ólafsson
Bærinn nækk.

VII HAAKON

Norges Konge

gjør vitterlig:

Under

21. juli 1947

har Vi utnevnt

Utenrikssminister Bjarni Benediktsson

til skorkors av den kongelige norske
St. Olavs Orden av hvilken Vi selv er stormester

Under Vår hånd og St. Olavs Ordens segl

Diplom for skorkors av St. Olavs Orden:
utenrikssminister B. Benediktsson.

St. Olavs Orden.

Ordensdekorasjoner tilbakesending.

Etter statuttene for den kongelige norske St. Olavs Orden skal ordensdekorasjonene sendes tilbake til Ordenskanselliet i Oslo ved innehaverens død eller når kommandør eller ridder av ordenen tildeles høiere grad eller ridder av 2. klasse tildeles ridderkorset av 1.

I utlandet kan dette lettest skje ved ordenstegnene overlevering til en av Hans Majestet Kongens legasjoner eller et norsk konsulat.

Return of Badges.

According to the Statutes of the Royal Norwegian Order of St. Olav, badges have to be returned to the Office of the Order at Oslo on the death of the holder, or on the promotion of a Commander or Knight of the Order to a higher grade, or when a Knight's badge of the 1st class is conferred on a Knight of the 2nd class.

In Foreign countries this may conveniently be done by handing over the badge to one of His Majesty's Legations or to a Norwegian Consulate.

Restitution des décorations.

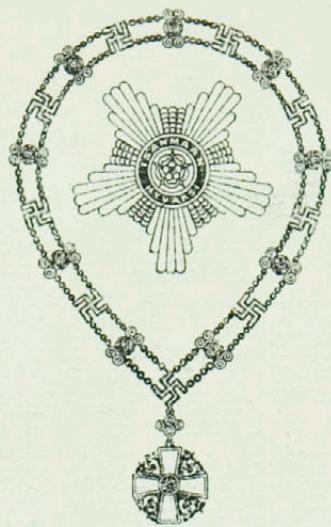
D'après les statuts de l'ordre royal norvégien de St. Olav les insignes devront être restitués à la chancellerie de l'ordre à Oslo à la mort du titulaire ou en cas de la promotion d'un commandeur ou un chevalier de l'ordre à un grade supérieur, ou quand un chevalier de la 2me classe est honoré de l'insigne de chevalier de la 1ère classe.

A l'étranger cela se fera convenablement par la transmission de la décoration à une des légations de Sa Majesté le Roi de Norvège ou à un consulat norvégien.

Zurückstellung der Orden.

Den Königlich Norwegischen Ordensstatuten gemäss sollen die Ordenszeichen beim Todesfalle des Betreffenden oder im Falle der Verleihung eines höhere Grades an einen Kommandeur oder Ritter des Ordens, oder wenn Ritterkreuz ersten Klasse einem Ritter zweiter Klasse zugeteilt wird, der Ordenskanzlei zu Oslo zurückgestellt werden.

Die Ordenszeichen können im Auslande behufs Zurückstellung an eine Königliche Norwegische Gesandtschaft oder ein norwegisches Consulat übermittelt werden.

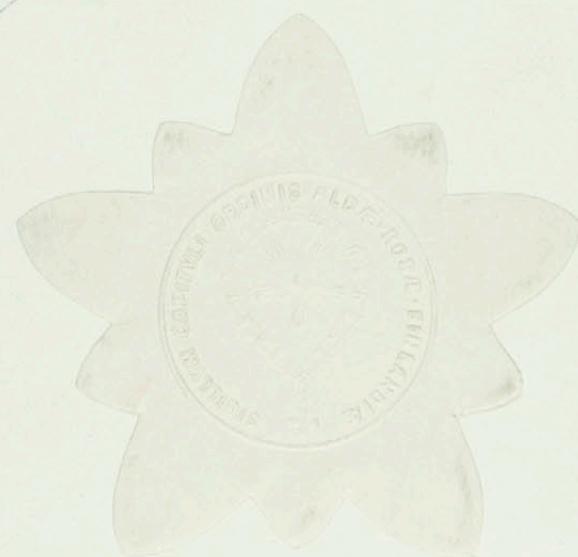
Jag
Juho Kusti Paasikivi
Republikens Finlands President
Stormästare

för Finlands Vita Ros Orden
han den 20. augusti 1948 beslutat förläna

Utrikesministern
Bjarni Benediktsson

Storkorset
av Finlands Vita Ros Orden

J. Paasikivi

Nutti Tulenheimo
Ordeinskansler

KUNNIAMERKKIEN PALAUTTAMINEN.

Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan sääntöjen mukaan on kunniamerkit palautettava asianomaisen kuoltua tai saatua korkeamman arvomerkin.

Ulkomailla on kunniamerkit jätettävä Suomen lähetystölle tai konsulinvirastolle.

ORDENSTECKNENS ÅTERSTÄLLANDE.

Enligt stadgarna för Finlands Vita Ros Orden skola ordensstecknen återställas vid innehavarens död, eller då han erhåller högre grad inom orden.

I utlandet bör sådant ske medels ordenstecknens överlämnande till Finlands beskickning eller konsulat.

RESTITUTION DES DECORATIONS.

D'après les statuts de l'Ordre de la Rose Blanche de Finlande les insignes seront restitués à la mort du titulaire ou dans le cas de sa promotion à un grade supérieur de l'ordre.

A l'étranger les insignes doivent être transmis à la Légation ou au Consulat de Finlande.

ZURÜCKERSTATTUNG DER ORDENSZEICHEN.

Den Finnischen Ordensstatuten gemäss sollen die Ordenszeichen beim Tode des Dekorirten oder im Falle der Verleihung eines höheren Grades des Ordens zurückerstattet werden.

Im Auslande sind die Ordenszeichen an die Finnische Gesandtschaft oder an ein Finnisches Konsulat einzusenden.

Reykjavík, 4. janúar 1966.

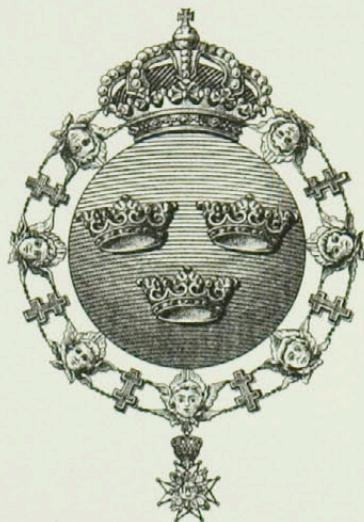
Herra forsætisráðherra

dr. Bjarni Benediktsson,

Reykjavík.

Með tilvísun til bréfs yðar, herra forsætis-
ráðherra, dags. 3. þ. m., veiti ég yður hér með leyfi
til að veita viðtöku og bera stórkross hinnar konunglegu
sænsku Norðstjörnuorðu, er Hans Hátign Gustaf VI
Adolf Svíakonungur hefir sæmt yður.

H. Benediktsson

H. M. Konungen har behagat under
den 8 December 1965 i näder utnämna till
Kommendör med stora korset av Kungl. Nordstjärneorden
isländske medborgarezz
statsskrivisterzz
Bjarni Benediktsson.

Stockholms Slott den 15 februari 1966.

A blue ink signature of Alf Gunnarsson, the Order's Chancellor.

Ordenskansler

A blue ink signature of Thorvaldur Einarsson, the Order's Secretary.

Ordenssekretarie

Ordensbrev för
isländske medborgarezz
statsskrivisterzz
B. Benediktsson

såsom Kommendör med stora korset av Kungl. Nordstjärneorden.

Ordenstecknens återställande.

Enligt stadgarna för de Kungl. Svenska Ordnarna skola ordenstecknen återställas vid innehavarens dödsfall, eller då denne erhåller högre grad inom orden.

I utlandet bör sådant ske genom ordenstecknens överlämnande till Kungl. Maj:ts beskickning eller svenskt konsulat.

Restitution des décorations.

D'après les statuts des Ordres Royaux de Suède, les insignes de ces Ordres seront restitués à la mort du titulaire ou en cas de promotion à un grade supérieur du même Ordre.

A l'étranger, le insignes doivent être remis à une Ambassade, Légation ou Consulat du Royaume.

Restitution of Decorations.

According to the regulations of the Royal Swedish Orders, all decorations should be restituted in case of death or when the bearer receives a higher degree of the same Order.

The return of a decoration may be effected abroad through a Swedish Embassy, Legation or Consulate.
